UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris atq[ue] noui || instrumenti

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Humilitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

Visual Library

Ruben dicẽtis: Duos filios meos interfice/ſi nõ reduxero illũ tibi. Geñ. xlij. Judas cũ ſupplicaret Joſeph/q̃ remitteret beniamin/ait: Non poſſum redire ad patrẽ meũ/ abſente puero: ne calamitatꝭ q̃ oppſſura eſt patrẽ meũ/ teſtis aſſiſtam. Geñ. xliiij. Honorare debemꝰ parẽtes ꝑpt fructũ ꝯſequẽdũ. Nã nulli p̃cepto deus adiũxit p̃miũ ſeruantibꝫ/ ꝛ penã nõ ſeruãtibꝫ: niſi ſolũ p̃cepto de honore. parẽtũ. Uñ ait: Honora patrẽ ꝛ matrẽ/ vt ſis lõgeuꝰ ſup terrã. Exo. xx. Deu. v. Et ſequitꝰ: Qui maledixerit patri ſuo/ vel matri: morte moriatꝰ. Leui. xx. Marci. vij. Quia Sem ꝛ Japhet patrẽ denudatũ honorauerũt: ꝛ iõ eiꝰ bñdictionẽ acceperũt. Geñ. ix. Bñdictio aũt patris magne reputatiõis erat/ qñ eſau ꝛ iacob ꝑ ea taliter contẽdebãt. Geñ. xxvij. Quia Cham patrẽ nõ honorauit/ ſed deriſit: eius maledictionẽ incurrit. Ge. ix. Ad rubẽ dixit iacob: Nõ creſcas: qꝛ aſcẽdiſti cubile pr̃is tui. Geñ. xlix. Honorare debemꝰ parẽtes: vt durũ diuinũ iudiciũ fugiamꝰ/ ꝛ eiꝰ vltionẽ quã i p̃ſenti parẽtes nõ honorãtibꝫ p̃parauit. Precepit eñi dñs p moyſen: Si genuerit quiſpiã filium ꝯtumacẽ ꝛ ꝓteruũ ꝛc̃. lapidibus obruet eũ ppl's. Deute. xxj. Abſalõ peſſime ꝑſecutꝰ eſt patrẽ ſuũ: ideo fuit morte peſſima interẽptus. ij. Reg. xviij. Duo filij Sẽnacherib occiderũt eũ: ſed neuter eoꝝ regnauit. iiij. Reg. xix.

De humilitate. Cap. lix.

Humiliari debemus in
- Petitione diuinorum.
- Famulatione dominoꝝ.
- Gubernatione ſubditorum.
- Reſponſione iurgiorum.
- Religione clericorum.
- Exaltatione premioꝝ.
- Reputatione minorum.
- Deſpectione laudatoꝝ.
- Remiſſione peccatoꝝ.
- Chriſti ſumptione exẽploꝝ.

h Humiliari debemꝰ deo i orõne loquẽdo humiliter ꝛ ſeruiendo. Sic abraã deo hũiliter loquebatꝰ/ dicẽs: Loquar ad dñz deũ meũ: qm̃ cinis ꝛ pulnis ſum ego. Geñ. xviij. Gedeon humiliter locutꝰ eſt angelo a deo miſſo/ dicẽs: Ecce familia mea i̇fima eſt i manaſſe: ꝛ ego minimꝰ in domo patris mei. Judꝰ. vj. Dauid co-

ram deo humiliter ſe habuit
qñ añ ciꝰ arcã ludẽdo ſaltauit
ij. Re. vj. Qñ nathã venit ad
dauid ex pte dei/dauid ſe hu-
militer habuit ad eũ. ij. Re.
xij. Diſciplinãte dño ppl'm/
dauid humiliter ſe accuſauit/
dicẽs: Ego ſum q̇ peccaui. ij.
Re. xxiiij. Magna hũilitas
fuit in magis: q̇ pcidẽtes ado
rauerunt puerũ in preſepio.
Mat. ij. Cẽturio humiliãdo
ſe dicẽs: Dñe nõ ſuꝫ dignꝰ ꝛc̃
fecit ſe dignũ recipe gratiã p
egrotãte ſeruo/ quã a chriſto
poſtulabat. Mat. viij. Ma-
ter filiorꝫ zebedei p̃catura p
filijs/acceſſit humiliter/ꝛ ado
rauit. Mat. xx. Humiliari
debet hõ dñis tpalibꝫ/ ꝛ eis
ſeruire ꝛ rñdere. Jõ dixit an
gelus ad agar: Reuertere ad
dominã tuã: ꝛ humiliare ſub
manu eiꝰ. Geñ. xvj. Multũ
hũiliauit ſe Dauid erga ſaul
dñm ſuũ/cũ debebat eſſe eiꝰ
gener/dicẽs: Quis ego ſum:
aut q̃ eſt vita mea/ aut cogna-
tio p̃ris mei in iſrl': vt fiã ge
ner regis? j. Macha. xviij.
Silr cũ ſaul pſequebat̃ eũ/
multũ ſe hũiliauit/dicẽs: Ca
nẽ mortuũ pſeq̃ris/ ꝛ pulicẽ
viuũ. j. Reg. xxiiij. Miphi
boſeth inique accuſatus regi
a ſeruo pprio/ ꝛ iniuſte exhe-
redatꝰ a dauid/humiliter loq̃
bat̃. ij. Re. xvj. ꝛ. xix. Humi
les debẽt eſſe p̃lati: nõ ſe am-
bitioſe prelatiõibꝫ ingerẽdo/
vel inherẽdo: ſed humilit̃ ex-
cuſando ꝛ renuẽdo/ac cũ ſub
ditis hũiliter ꝯuerſando. Jõ
humiliter ſe q̇nquies moyſes
excuſauit/anteq̃ꝫ vellet duca-
tũ ppl'i accipe: ad vltimũ vo-
lente dño accepit. Exod. iiij.
Nõ debent p̃lati totã p̃latio
nẽ ſibi ſupbe retinere/ſꝫ alijs
humiliter partẽ dare. Jdeo
moyſes licꝫ ducatũ a dño ha
beret: tñ rogauit obab/vt ſe-
cum iret/ ꝛ ppl'i ductor eſſet.
Nu. x. Nõ debẽt p̃lati nego-
cia de ſuo capite ꝛ ſenſu face
re/ſed hũiliter requirere ꝯſi-
liũ ſubditorꝫ. Nã licet Moy
ſes ſic familiariter loq̃ret̃ cũ
dño: tñ ꝯſiliũ ietro cõſulẽtis
ſibi fidelit̃/nõ deſpexit. Ex.
xviij. Quãtũ debeant hoĩes
p̃latione reſpuere/ patꝫ in ge
deone: q̇ licet electꝰ/ noluit tñ
ppl'o dñari. Judi. viij. Non
debẽt velle p̃lati ſalutatiões
hoĩꝫ inferiorꝫ/nec genuflexi
ones ante ſe ſuſtinere/ꝛ ado-
rari vt deꝰ. Nã cũ petrꝰ ado
raret̃ a cornelio/ait: Surge:
ꝛ ego ipſe hõ ſum. Act. x. Si
militer fecit Paulus ꝛ barna
bas. Act. xiiij. Humilit̃ de-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

bent hoĩes cuilibet rñdere.
Quia iuxta ſapientis ſniam
Mollis reſpõſio frãgit irã:
ſermo durus ſuſcitat furorẽ.
Nã qꝫ iacob loquẽs cũ eſau/
humiliter reſpondebat: ideo
cõpeſcuit irã eiꝰ. Gen. xxxiij
Ualde humiliter rñdit Da-
uid ad ſaul/ qñ debuit fieri ge
ner ipſius. j. Reg. xviij. Si
roboã humiliter reſpõdiſſet
nequaꝗ̃ decẽ partes pplʾi ꝑ-
didiſſet. iij. Re. xij. Pꝛĩceps
q̃nquagenariꝰ tertius nõ eſt
ꝯſumptus ab igne: qꝛ humi-
liter loq̃bat. iiij. Re. j. Quia
mulier chananea rñdit humi
liter verbis chꝛĩ/ q̃ aſpera vi
debant: aſſerẽs ſe catellũ/ de
micis menſe dñi ſaturari cu-
pientẽ: ſanitatẽ integrã filie
impetrauit. Mat. xv. Que-
renti dño a Petro/ vtrũ plus
alijs eũ diligeret: reſpondit
humiliter dicẽs: Dñe tu ſcis
quia amo te. Non dixit/ plus
alijs: ſed ſimplʾr/ amo te. Joã.
xxi. Hũiles debẽt eſſe religi
oſi p̃ ceteris gẽtibꝫ: exemplo
pꝛimoꝝ religioſoꝝ ⁊ eremi-
taꝝ noui ⁊ veteris teſtamẽti/
ſcꝫ Helie ⁊ Joãnis baptiſte
Jõ debẽt religioſi de ſe hu-
militer ſentire: ⁊ ſe viles ⁊ hu
miles reputare. Sic ioãnes
dicebat: Nõ ſum dignꝰ ſolue
re coꝛrigiã calciamenti eius.
Joã. j. Jtẽ debẽt de ſe humi
liter loqui. Sic Joãnes di-
cebat: Ego vox clamãtis in
deſerto. Joã. j. Debent etiã
nõ põpoſe/ ſed humiliter in-
dui: qꝛ qui mollibꝫ veſtiunt/ ĩ
domibꝫ regũ ſunt. Jn cuius
figura ioãnes erat indutꝰ de
pilis cameloꝝ. Mat. iij. Uñ
Aug. in regula dicit: Nõ ſit
notabilis habitꝰ veſter. Su
per q̃ dicit Hug. de ſan. vic.
Nõ em̃ tenera veſtis/ ſꝫ mun
dicia mẽtis oꝛnatũ facit cleri
cũ. Jtẽ Grego. Si cultꝰ ve-
ſtiũ ſubtiliũ pctm̃ nõ eſſet: ne
quaꝗ̃ ſermo diuinꝰ tã vigilã
ter expꝛ̃ſſiſſet/ dicẽs: ꝙ diues
ille q̃ purpura fuit indutus/
apud inferos toꝛq̃ret. Luc.
xvj. De helia ſilʾr dꝛ: Uir pi
loſus/ ⁊ zona pellicea accin-
ctus renibꝫ. iiij. Re. j. Jtẽ de
bẽt hũiliter/ ⁊ nõ laute paſci:
ne murmurare incipiãt ĩ de-
ſerto religionis cũ filijs iſrʾl
dicẽtibꝫ/ Utinã moꝛtui eſſe-
mus ĩ terra egypti/ qñ ſedeba
mus ſup ollas carniũ. ſꝫ ſint
ꝯtẽti victu tenui cũ ioãne: cu
ius cibꝫ erãt locuſte ⁊ mel ſil-
ueſtre. Mat. iij. Jn cuiꝰ figu
ra angelꝰ helie ſolũ panẽ ſub
cinericiũ ⁊ aquã miniſtrauit.
iij. Re. xix. Debẽt etiã victũ

humiliter q̄rere: nec ex ſuper
bia verecūdari/ vt mendicēt.
Ideo Helias ſeruꝰ dei a vi/
dua ſareptana buccellā panis
humiliter poſtulauit. iij. Re.
xvij. Itē debēt humiliter ha
bitare: nō in altis domibꝫ et
excelſis palatijs/ ſed in locis
ſolitarijs ⁊ deſertis. Iō habi
tauit Ioānes ī deſerto. Lu.
iij. Humiliantes ſe dn̄o hu/
militer/ exaltant᷑: iuxta ſalua/
toris ſentētiā/ dicētis: Qui ſe
exaltat/ humiliabit᷑: ⁊ q̇ ſe hu/
miliat/ exaltabit᷑. Lu. xiiij. et
xviij. In cuiꝰ figura ſaul q̇ q̄
rebat aſinas/ fuit a dn̄o ſuꝑ
regnū iſrael exaltatꝰ. j. Re. ix
Veniēs heliſeus ad iordanē
primo ꝑcuſſit aquas/ nihil di
cēs: ⁊ nō eſt diuiſa: qꝛ ſuper/
be agebat. Scd̄o ꝙ eū helie
inuocauit humiliter: ⁊ ſic ex/
altatus eſt: qꝛ ſpiritū helie du
plicē habuit: propheta fuit/ ⁊
mira facere īchoauit. iiij. Re
gū. ij. Diſperſi filij iſrl̄ ꝑ ho/
lofernē/ humiliauerūt ſe: ⁊ fu
erūt ꝑ victoriā exaltati intan
tū/ ꝙ ꝑ triginta dies vix col/
lecta ſunt ſpolia Aſſyriorū a
ppl̄o iſrl̄. Judith. xv. Petro
dicēte humiliter chriſto: Exi
a me: qꝛ hō pctōꝛ ſuꝫ. ex hoc
officiū apoſtolatus ſibi dn̄s
benigne commiſit. Luce. v.

Optimā regulā humilitatis
oſ̄ndit ſaluatoꝛ/ dicēs: Cū īui
tatus fuer᷑ ad nuptias/ recūbe
in nouiſſimo loco. Lu. xiiij.
Hūiliari debet hō q̄ntūcūq̄
magnꝰ: iuxta ſentētiā Salo
monis: Quāto maioꝛ es/ hu/
milia te in omnibꝫ. Eccl̄i. iij.
Iō heſter magna effecta/ tn̄
ſemꝑ humilitatē ſectabat᷑: et
ſupbū deuicit aman. Heſter
iiij. Dauid lꝫ magnꝰ/ ⁊ ī regē
vnctus: tn̄ victualia fribꝫ hu/
militer deferebat. j. Re. xvij.
Propheta magnꝰ hieremias
ex vtero vocatus ꝓpheta/ di/
cebat: Neſcio loqui. Hiere. j.
Ioſeph vir iuſtus ⁊ caſtꝰ/ re
putās ſe indignū ꝯiugio vir
ginis/ voluit eam occulte di/
mittere. Matt. j. Btā virgo
Maria venerabiliter ſaluta
ta/ ⁊ mater dn̄i appellata/ ait:
Ecce ancilla dn̄i. Lu. j. Ioā
nes cū ꝓpter eiꝰ ſctītatē cre/
deret᷑ chrs/ dicebat: Nō ſum
dignus ſoluere corrigiā ⁊c.
Ioan. j. Humiles debēt eſſe
hoīes/ qn̄ aliqua bona faciūt/
vt nō velint inde habere va/
nā gloriā/ vel ab hoībꝫ collau
dari. Nā chriſtꝰ publica ſua
miracula reuelare ꝓhibebat:
vt patet in leproſo mūdato/
Mat. viij. ⁊ duobꝫ cecis illu
minatis/ Mat. ix. ⁊ de ſurdo

⁊ muto ſanato/ Mar. vij. Et
ſil'r de trāſfiguratiōe/ Mat.
xvij. Ad fugiēdā iactantiā et
vanā gloriā de bonis q̄ nos
agimus: ⁊ ad habendā humi
litatē/ multū valet exēplū de
humili phariſeo/ ⁊ de ſupbo
publicano. Lu. xviij. Petrꝰ
ſanans claudū/ miraculū ſibi
attribuere noluit/ ſʒ deo. Act
iij. Humilitas bonis meret̄
indulgētiā pctōꝝ: nō ſolū au
tē bonis/ ſed etiā malis. Naz
achab nequiſſimꝰ audiēs ſi-
bi penā debitā p pctis/ humi
liatus eſt: ⁊ deꝰ ei penā tēpera
uit. iij. Re. xxi. Quia roboā
⁊ principes eiꝰ humiliati ſūt
auerſa eſt ab eis ira dn̄i: nec
deleti ſunt penitꝰ. ij. Par̄. xij.
Ezechias humiliatꝰ eſt: idcir
co nō venit ira dei ſup eū in
dieb ſuis. ij. Para. xxix. Na
buchodonoſor humiliatꝰ/ re
cognouit ſtatū ſuū: ⁊ reductꝰ
eſt ad ſtatū priſtinū. Dan̄. iiij
Quia viri niniuite humilia-
ti ſunt/ non eſt eorum ciuitas
ſubuerſa: vt habet̄ Jone. iij.
Magdalena quia ad pedes
chr̄i humiliter acceſſit/ pctōꝝ
veniā humiliter impetrauit.
Lu. vij. Humilitatis exēplū
de chr̄o debemus ſumere/ in
triplici ſuo ſtatu. ſ. natiuitatꝭ/
vite/ ⁊ mortis. In natiuitate
fuit humilis: qꝛ cōcipi voluit
ī ciuitate parua. ſ. Nazareth.
Lu. j. Vn̄ dixit Nathanael:
A nazareth pōt aliq̇d boni
eē. Joā. j. Itē de humili mr̄e.
Dixit em̄ mr̄ eiꝰ: Ecce ancil-
la dn̄i. Et: Reſpexit humili-
tatē ⁊c̄. Lu. j. Itē ī humili lo-
co reclinatꝰ. ſ. in p̄ſepio. Lu.
ij. De hūilitate aūt chr̄i quō
humiliter vixit/ humilit̄ do-
cuit/ nūc omitto: qꝛ d̄ hac ple
na ſunt oīa euāgelia. De mor
te aūt chr̄i notādū eſt/ ꝙ fuit
humilima. Caruit em̄ ſeptē
q̄ ſupbi q̄rūt. ſ. affluentiā ter
renoꝝ/ ꝯſolationē amicoꝝ/ ſa
pientiā mūdanoꝝ/ famā po-
pulariū/ victoriā aduerſario
rū/ turbā famuloꝝ/ numerū
amicoꝝ. Cōtra fuit chr̄s ve-
ſtib ſpoliatꝰ: oī ꝯſolatiōe pri
uatus: inſipiēs reputatꝰ: ī car
ne vulneratꝰ: corpalit̄ victꝰ:
a diſcipulis derelictꝰ: ab his
q̄ amici eſſe debuerūt/ acrit̄
afflictꝰ ⁊ crucifixus. Hec oīa
patēt Mat̄. xxvij. Lu. xxiij.
⁊ Joā. xix. Quō deꝰ oīpotēſ
ſuā deitatē abſcōdit ſub hu-
manitate/ patet ex h̄: put pul-
chre Effrē deducit ī q̄dā ſer
mone/ de chr̄i trāſfiguratōe:
vbi chr̄m deū ⁊ hoīeʒ dicit:
ſic dicēs: Si nō erat deꝰ/ ga-
briel quē deū vocauit: ſi non

erat hõ/ Maria quē in vētre
geſtabat: Si nõ erat deꝰ/ io-
annes cui ī vtero exultauit:
ſi nõ erat hõ/ in pſepe q̇s iace
bat: Si nõ erat deus/ angeli
quē glorificabant: ſi nõ erat
hõ/ maria quē lactabat: Si
nõ erat deꝰ/ magi quē adora-
bãt: ſi nõ erat hõ/ ioſeph quē
circūcidebat: ſi nõ erat deꝰ/
colūba quē ꝓteſtabat: ſi non
erat hõ/ ioãnes quē baptiza-
bat: ſi nõ erat deꝰ/ q̇s relaxa-
bat pctã: ſi nõ erat hõ/ in de-
ſerto q̇s eſuriebat: ſi nõ erat
deus/ mare ⁊ vēti cui obedie-
bãt: ſi nõ erat hõ/ in naui q̇s
dormiebat: ſi non erat deus/
mortuos q̇s ſuſcitabat: ſi nõ
erat hõ/ cibos q̇s ſumebat: ſi
nõ erat deꝰ/ latroni regnū q̇s
ꝓmittebat: ſi nõ erat hõ/ ī cru
ce q̇s pēdebat: ſi nõ erat deꝰ/
ſol lucē ꝓpt quē tenebat: ſi n̄
erat hõ/ in ſepulchro q̇s iace
bat: ſi nõ erat deus/ die tertia
q̇s reſurgebat: ſi nõ erat hõ/
thomas quē palpabat: ſi nõ
erat deꝰ/ in celū quõ aſcende-
bat: Patet g̃ ꝙ chr̃s fuit deꝰ
⁊ hõ ex ſuba pr̃is an̄ ſecl'a na
tus: oĩa implēſ/ oĩa ꝯtinēs: eq̄
lis ꝑ oĩa pr̃i in ſuba: ex ip̃o/ et
cū ipſo ſempiternꝰ. Nã in ſe
tuſcepit humanã naturã crea
tor ac dñs oim creaturaꝝ: et
ſuã glorioſiſſimã deitatē ve-
lauit ac humanauit ſua hūili-
tate: nobis ī exēplū/ vt ita fa-
ciamꝰ: vt cū eo eternalit' viue
re/ atq; regnare valeamus.

¶ De iactantia ⁊ glorīatiõe.
Cap. lx.

Jactatores cõſueuerunt
Alios deſpicere detrahēdo.
Põpis ſe pficere extollēdo.
Deū abĳcere obloquendo.
In factis deficere abdicēdo

Jactatores aliorꝝ facta ⁊ perſonas
deſpiciũt/ ⁊ ſeipſos extollũt.
Sic Gaal filiꝰ obed dicebat
Quis eſt abimelech: ⁊ q̄ eſt ſi
chē/ vt ſeruiamꝰ ei: vtinã da-
ret aliq̇d ppl'z iſtū ſub manu
mea. q. d. ego magna facerē.
Judi. ix. Grandia v̾ba dixit
rapſaces ex pte reg̃ aſſyriorꝝ
deſpiciēs regē iuda/ ⁊ regem
egypti: extollēs dñm ſuū ⁊ ſe
ip̃m. iiĳ. Re. xviĳ. Cõtra ia-
ctãtes ſe/ ⁊ ceteros deſpicien
tes: ponit chr̃s parabolã de
publicano hūili/ ⁊ de phari-
ſeo ſupbo/ exaltãte ſe ⁊ depri
mēte alios. Lu. xviĳ. Deſpi
ciebãt pharisei cecū natū/ di
cētes: In pctis natꝰ es totꝰ: ⁊
tu doces nos: Joã. ix. Arro
gãter ait pilatꝰ chr̃o: Neſcis
q2 ptãtem habeo crucifigere